

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 » » 6 luni » 3 | Un număr . . . . . 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia Mica publicitate 5 bani cuvîntul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

P. Carbovicianu
 C. Rădulescu-Motru
 G. Coșbuc
 J. Otescu
 P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
 G. Adamescu
 V. S. Moga
 N. Nicolaescu
 Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tașcă.

SUMARUL: C. Rădulescu-Niger, Badea Neculae în audiență la Palat. — G. Coșbuc, Legea din bătrâni. — Tr., Puterea de încolțire a semințelor. — I. Barbu, Vaccinarea. — Dimitrie Arșăreanu, Societățile cooperative. — C. Fussea, Cultivați Cartoful. — Desghețarea Fructelor. — N. I. Gădeiu, Nunta lui Vlad. — V. S. Moga, Cronica Agricolă și Economică. — O serbare școlară. — De la sate. — Informațiuni. — Bibliografii. — Mulțumiri.

Ilustrațiuni: Cabinetul de lucru al M. S. Regelui din Castelul Peleş. — M. S. Regele Carol I. — M. S. Regina Elisabeta. — Cartoful.

PURNISORUL CURȚII

RECOMPENSE OBTINUTE:

- 4 Diplome de onoare
- 19 Medalii de aur
- 1 Grand Prix
- 1 Afară de concurs

MEMBRU JURIULUI

Medalie de argint la Exp.
Univers. Paris 1900.

Cea mai mare recompensă
decernată conservelor străine.

FABRICA DE CONSERVE STAICOVICI

Ca și în anii trecuți vă oferă anul acesta produsele sale de legume, precum: **Mazăre, Fasole, Bame, Ghiveci, Pătălagele vinete, Fasole țucără și Ardei copti în cutie de 1/2 kilo cu prețul de Lei 5,75, colecția de 10 cutii, din care voiți să alegeți. Transportul gratis pînă la gara sau comuna D-vastră. Plata în ramburs.**

Fiind siguri că în tot-d'a-una ați fost mulțumiți de calitate și preț, avem speranța că și anul acesta ne veți onora cu comanda de D-văstre, mai cu seamă că anul acesta am redus prețurile cu 12% în raport cu anul trecut.

Comandele se adresază.

București.

D. STAICOVICI

Strada Regală, 11.

MICA PUBLICITATE

Moșnenii Văleni și Runceni aduc prin publicitate mulțumirile lor d-lui Inginer Ion Balaș din Câmpu-Lung, pentru modul cinstit și conștiincios cum d-sa a sciut să-și scotă din îndevalmășie, după moșiile lor; unde trei rînduri de Hortarnici aduși înaintea d-sale nu au putut face nimic.

Casa de schimb „Mercurul Român“

Michail El. Nachmias

București, Str. Smărdan No. 11

Cumpără și vinde titluri streine și Române

Ori-cine poate cere un număr de probă al diarului «Mercurul Român» revistă financiară și de trageri la sorț a, tot-felul de Bonuri și Obligațiuni cu prime (Lozuri) Române și streine.

GRĂDINA PREOTUL ILIE, Biserica Cotroceni, București. — Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbusti, Plante urcătoare, Brați, Pini austriaci, Thuia și altele. Stupi, Trandafir, etc.

Pentru învățători au apărut Metodologiile Religiei, Cântului, Gimnasticii etc. Planuri pentru toate lecțiile. Metodologia generală, Resumatul Pedagogiei Compayré. Prețul fiecăreia un leu. La librării și Administr. Școlii primare str. Berzei 115 unde se mai află *Prevestiri de fericire. Ce trebuie să faci, ce să nu faci sau Arta d'a fi fericit.* Traducere din frunțuzesce. Prețui 1,50. Pentru abonații revistei *Albinei* 1 leu.

C E R E S

Societate cooperativă de agricultură

București

3, Strada Țarageorgevici, 3.

Mijlocesce vinderea de cereale și orî și ce alte produse agricole... Furnisază pluguri, grăpi, pulverisătoare și tot felul de instrumente agricole. Instalază uscătorii de fructe, procurând aparatele trebuincioase acestei industrii... Furnisază vițe americane altoite, pomî roditori și orî-ce felde se mințe.

În vederea semănăturilor de primăvară, procurăză semințe bune și eftine de plante de nutreț, lucernă, trifoi, semințe de zarzavaturi, etc.

Prețurile mici și marfa garantată, sub controlul stațiunii agronomice din București. După cerere se pot trimete probe.

Badea Neculai în audiență la Palat.

— «Eaca tacî! Ai fost la Curte, Nașule?» Iși potrivî
Din cei umerî lați sucmanul, ca să-î fie la'ndemână,
Buza îi zîmbî a rîde, subt copac să adumbri,
Trase-o unghie luleiceî și'ncepû, lăsat pe-o rînă:

— «Măre, ce să-ți spuiû, de-o vreme auđiam mereû în sat
Orî la târg, că Vodă-Carol e mai mare—acu,—e Rege;—
Auđiam pe unî și-alții cum grăiau de minunat
De Măria Sa, că vecinic păsu nostru l'întelege;

«Că cuvîntul când îl spune, este faptă,—păi cum cređi;—
Pe moșiile Corónei că dă pilda cea vestită
De alésă plugărie,—s-o tot veđi și iar s-o veđi,
Și în minte să-ți rămăie cu folos întipărită;

«Că, pe urmă, pe-o moșie de prin Tutova, *Zorlenî*,
A făcut o școlă mare tocmai pentru plugărie,
Și acolo că învătă fîi d-ai noștri, de sătenî,
Rostul treburilor nóstre cum ar trebui să fie; —

«Eaca veđi, de astea multe dacă tot am auđit,
Mă împunse, uite, dorul ca să-L vėd și cū odată
Pe Măria-Sa, de-aprópe... Dar eram nedumerit
Cum să fac, să dreg?... Firesce, n'aveam calea luminată...

«Intrebaiû pe ici, pe colo... care'n rîs mă cam luà,
Care mă'ndemnà 'ntr'o dóră Regelui să-î scriû scrisóre,
Care: că pe mine tocmai m-a primî Măria-Sa?
Mă pusesem rău pe gîndurî: măre, cum aș face óre?

«Mai apoi, la urma urmei, eaca dete Dumneđeû
Ca proprietarul nostru de la Bucuresci să vie, —
Și î-am spus ce am pe cuget. El, de colo: nu e greû;
Regele e bun și ține la poporul Sėu. Voiû scrie.

«Cui sciû eû, și-n scurtă vreme o să-ți dau rėspuns. Ce-î drept,
Doar cât apucaîû a strînge pentru drum ceva parale
Și-a mai stă la sfat cu dînsul,— că atât avuiû s'aștept:
Intr'o đî venî rėspunsul și mă și pusei pe cale...

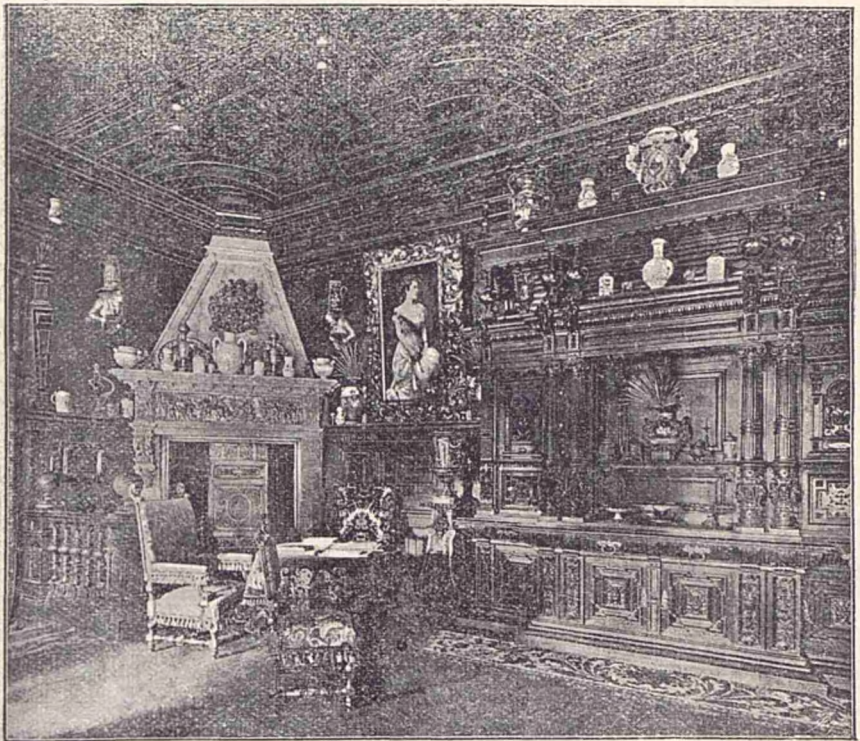
«Eac'așă fuseiû, mēi fine, la Sinaia, la Palat:
Îi mai đie *Castelul Peleş*, după apa curgėtóre
Peleşul, ce'n preajmă curge ca cleștarul de curat,
Și în Prahova 'și-ascunde dor de munți și de izvóre...

«Dómne, măre, ce mândrețe de clădire, — ca'n povești!
Bradu-î brad, muntele munte; însă cătă potrivélă
De cărări și de suișurî, că stai locului, privești,
Te socoți în raiû, și fluerî minunat de rînduială...

«Are turnuri, mēi, Castelul,—ca biserica, la noi...
Dar ce turnuri! ce podóbe! par'c'a măestrit vr-o zînă;
Ce ferești cu sticle'n fețe! zid și lemn,—dar sînt de soi
Lucrul, rostul, zugrăvêla,—veac de veacuri să rămână.

«Am intrat cu frică par'că, stînjinit și uluit...
Mē luă'n primire unul,—ce-o fi fost, nu daū cu gîndul,—
Aveā port ciudat dar mândru... M'a 'ntrebat, m'a iscodit.
Și m'a dus, m'a dus într'una p'în mai multe-odăi d'arîndul

«Par'c'aveam subt tălpī o iarbă ca în lanul de cosit,
Că așa'mī-erā de môle... Pacea bună, s'aud pasul!
Ce velințe, măi, ce scórțe! Dar am graiū de povestit
Ce vedeam? Și-acuma, uite, par'că mi se'nneacă glasul...

Cabinetul de lucru al M. S. Regelui din Castelul Peleşul.

«Numa... ăca o odaē lungă, naltă în tavan,
Largă, cu ferești mai late și cu ochiuri felurite,—
Mai să-ți parā curcubeul de pe-al cerului tăpșan
Pogorît, făcut fărâme, și fărâmele, lipite...

«De păreți încaī de-ī vorba, toți's numa 'n săpături
Minunat încondeiate și cu aur poleite,

Sciî ca ouăle de Pasce. Când te uiți, scăpărături
Ca de fulger par'că-ți fură bietele vederi, uimite.

«Față'n față'n două locuri, pe păreți, e câte-un steag
De la Turci luate'n luptă, când răsboiul; și subț ele,
Nisce arme, rînduite cu mult meșteșug... Ți-e drag
Să le veți, să-ți amintescă de viteze vremuri grele...

«D'apoi lespețile celea, numa marmură,—în fund,—
Aședate-așa că-s parcă o catapitézma sfintă!
E-o cișmea rēcoritóre, iară apele pătrund,
So preling și pe șoptite ca o doină par'că-ți cântă...

«Și am stat cu-aghioțantul, cât am stat la sfat cu el,—
Că, să veți, e bun de gură și se uită omenesce:
Doar e ofițer, sirécul,—după trese, colonel,—
Când de-odată eaca măre, că la Rege mă poftesce...

«Imi strînsei la pîept sucmanul, mă luă ca un fior:
In sfârșit, măi fine Mireo, măi, aveam să vęd pe Regel
Și-mi eră și stânjinire, și-mi eră și-un puiū de dor,
Neodihná, bucurie,—cine, zēū, să mai deslege!..

«Mai nu sciū pe und' mă duse... La o ușă, sciū că doi
Imbrăcați nicî ca la óste, nicî ca'n tîrg, dar cu mândrețe,
Fără de mustăți, pe urmă,—par'că ne așteptau pe noi,
Drepti, smeriți,—și se plecară ca unor cinstite fețe...

«—Intră, țise aghioțantul, și la drepta vei găsi
Pe Măria Sa. Eū, intru... Dómne, fine,—dómne, fină,
Mândră a fi fost oada, cum cu gându n-ați gândi,—
Insă eū, pe Rege numa, îl vēdui ca o lumină...

«Blând, chipos la'nfățisare, falnic, bun mi s'arătă
Și așa porni spre mine și'mi dădu Domnesca mână.
Eū, cu inima'ncălđită: să trāesci Măria Ta!
Ii țisei,—că-i bun păstorul când nu lasă lupi la stână;

«Bun, când oile la vreme vęd la dînsul ajutor:
Adăpost asupra ernei,—câmp orî munte de pășune,—
Și Măria-Ta la tóte ești cu rost îndemnător...
Eac'așa, am prins la suflet de-Î putui mai multe spunc...

«Iar Măria-Sa, de colo, blând la glas, m-a întreat
Cum, de unde-s, de sciū carte... Și I-am spus că sciū a serie
Și-a citi... Apoi, pe urmă: cum e pe la noi p'in sat?
Și să veți, măre, pe Rege, plugăritul cum îl scie!

«Hei! Măria-Sa nu-i numa cel mai mare peste oști
Și vitézul din rēsbóe, care-a pus pe Turci pe fugă,
De mi-L pomenesc și astă-đi. Va d'aprópe sē-L cunoscî:
Scie cele marî a lumei,—dar și boii cum sē'njugă...

«Și la inimă îmi morse când Măria-Sa grăi
 De-al de noi, de noi Țărații, ca părinte cu'ndurare:
 «Cele bune, cu încetul se pot bine făptui;
 «Gândul Meu la voi îmi este să vă ved în bună stare.

M. S. Regele Carol I.

«Voiu să vă iubiți pământul tot ca'n vremuri strămoșesci
 «Dar să-l sciți munci mai bine, cu pricepere deplină,—
 «Căci ogoru-î ca o carte: de-o înveți, te folosești,
 «Și s-o înveți mereu, căci alt-fel nu-ți dă grâne, ci neghină.
 «Voiu ca fie-care s'aibă casa, boii, plugul lui.—
 «Să pricepă cum să-și ție casa pururea curată,

«Plugu'n bună îngrijire, boii nu numai sătuî,
«Ci tot omul să-î Țesale, să-î iubiască, să nu-î bată...

«Voiū Biserica să fie mângăere tuturor;
«Ca o pavăză, credința, de păcat să vă ferescă:
«Preotul, să fie preot, vrednic povățuitor
«Ca și'nvățătorul,— pildă de mărire sufletescă...

«Dumnedeū lăsă de tóte pe bogatu-ne pămînt:
«Omul, cumpătat să fie,—lacom la nimic vr'o dată...
«Bucuros aș fi, ca Rege, să nu sciū că'n țară sînt
«Nărăviți ce mulțumirea în rachiū și'n vin își cată...

«Eū veghez ca de-opotrivă, în lumeștile pricinî,
«Una singură și-aceeași pentru toți a fi Dreptatea;
«Dar și voi s-o înțelegeți, Să fiți harnici, bunî creștini,
«Să vă sciți păzi ogorul, casa, vita, sănătatea.

«Și pe urmă, cei la vârstă, tragă sortul, bucuroși
«Că'mplinesc c'un ceas mai iute cea mai mândră datorie
«Către Patrie și Rege;—iar subt steag apoi, mintoși,
«Să învețe ale óstei cu mult dor și vrednicie...

«Ca să fii ostaș e o cinste; tot cu suflet de ostaș
«Să rămâi, când eși din óste, e o cinste și mai mare:
«Plugul, arma, eată viața de Român, de bun făptaș;
«Ast-fel Țara, voi trăi-veți și cu spor, și'n apărare...

«Bade Neculai, cuvîntu-Mî du l cu dumnéta în sat,
«Spune l tuturor; de-acolo trecă-apoi din gură'n gură
«Ca sémînța bună, care, intră'n lanul bine-arat:
«Toți româniî să l cunóscă, să-l rodescă 'ntr'o măsură...

«Du-te sănătos acuma, dar așteptă unde-ai stat
«Căci la prânz, când este césul, o să'mbucî cu Noi la masă»
— «Să trăiți Măria-Vóstră,— că de-î vorba de'mbucut,
Bucuros mă prind ca óspe!..» Și așa eși din casă...

«Veđi, măi fine? Se cunóscce Regele că-i bun Român:
Mintea Lui e'nțelepciune, vorba blândă și sfătósă,
Dorul Lui de noi, comórá... Mai mult Tată, ca stăpân,
In Palatu-î te primesce cu voință bucurósă...

*

— «Dar Măria-Sa Regina, mare Nașule?» — «E-hei,
«Stai să veđi, că spui acuma,—că povestea mea e lungă,
S'aū învrednicit să vadă multe celea ochi mei,
Multe-am auđit, măi fine, tótă viața să-mi ajungă...

«Și cum spuiū, m'ntorc iar colo, unde'ntăi de tot am stat,
In odaea *arábescă*: cu ăst nume-î poreclită
Căci făcută-î cu podóbe și cu rostul minunat
Cum clădiaū, pe vremi, Arabiî, când Domnia lor vestită.

«Și mai ascultaiū izvorul care curge'n fund mereū,
 Mă mai desmierdaiū cu șopta și cu dulcea lui rēcōre
 Pe cānd vorbele lui Vodă limpedeau, în gāndul meū,
 Mulțumirea de māndrețea stārei nōstre viitōre...

M. S. Regina Elisabete.

«Mai veni aghiotantul și de vorbă mă ținū
 Până ce de-odată iacă Regele... și cu Regina,
 Intre-ai Lor Curtenī..! Măi fine, mie-atunci mi-se părū
 Că se umple-odaia tōtă, că mai māndră e lumina!

«Fine măi, ce chip pe care îngerii lui Dumneđeu
 Aū încondeiat blāndețea pe seninul dimineței,

Bunătatea, care face să nu pară pasul greu :
Omul bun pluteste par'că pe cărările vieții!

«Și zîmbesce-a rîde, mare, par'că zîmbetul I-ar fi
Ca o rază, primăvara : luminéază și mîngâe,
Strălucesce și nu arde... Pacea vine a-ți dăru
Ca icóna Prea-Curatei când Moș-Popa o tîmâe...

«Și Măria-Sa Regina îmî grăi și Ea... Ce glas
Care'n suflet să revarsă, ca un cântec, pe sub séră,
Cînd te'ntorci hârșit de muncă și abia mișcînd din pas :
Cîntecul te'nvioréază, te-ar mîna în țarinî iară...

«Dar în ochii Sêi, pe urmă, mare Dómnne, ce priviri,
Ce izvóre de gîndire din lumina sufletéscă,
De adîncă duiosie a înaltei Sale Firi ! :
E Regină, dar și Mamă pentru Țara Romînéscă !

«Hei, Măria-Sa Regina scrie stihuri și povestî,
Da cum cređi, măi fine ! Scrie lucruri mîndre, a minune,
De-ți e zéu mai mare dragul să le-ascuți, să le citești :
Ce mai pilde sînt în ele... Numa'ndemn la fapte bune!

«Și-i mai este dragă *Doina*, doina nóstră cea de dor...
Tóte cîntecelele nóstre dragi îi sînt Măriei-Sale
Căci comórá-s de simțire a întregului popor !
Scie a zîmbi Regina, dar și-a plînge la vr'o jale...

«Și-i mai este drag Reginei portul nostru sătenesc :
Iia, vîlnicul și fota de mîini harnice'nflorate
Și țesute pe acasă în rózboiul căsnicesc :
Chiar Măria-Sa le pórtă pe la țile însemnate...

De aceea veđi, măi fine, bucuros în suflet sînt
Și mí-e mugur bucuria, și ca mugurul de flóre :
Am veđut și pe Regina, ascultaîu și-al Sêu cuvînt
Și pot duce Țărănimei inima-I cea iubitóre.

*

Ei, și iacă-mă la masă, fine măi,— ospăț domnesc.
Masa-i numa florî, de par'că se mutase-aci grădina,
In minunî de străchinî, care, îți iaú ochii, cum lucesc :
Locul meú e faț'n față cu Măria-Sa Regina.

Ce-am trecut printre măsele, între dinți ce-am măcinat,
Iacă, nu-mi aduc aminte. Dar erau de-o bunătate
Tóte felurile celea, că, măi fine, am mîncat
De-oiú fi speriat Palatul, cât opt Turci și jumătate.

Nu stăteaú ca mămăliga și ca brînză nóstră, 'n gât,
S o urnesci c'un pumn la céfă, pînă'n pîntece de vale...
Scii, alunecaú drept dragul, s'aseđaú numai de cât,
Iar mirézma lor și gustul puneau fîlcile pe cale.

D'apoi vinul, mare fine! Ce mai puiu de vinişor!
 Îţi făcea îţi! duşmanul, din mândreţea de pahare,
 Galben, de părea din sóre că e stors,—orî roşior
 Cum e singele de nótin,—bëutor nevoe mare!

N'apucaî să duci la gură păhărelul de cleştar,
 Şi-i vedeai în clipă fundul. Puiu de şarpe, bată-l vina
 Il simţiai la lingurică, îţi puneà în trup pojar:
 I-aş fi tras ca'n deal, la cramă; dar mă ruşina Regina.

Şi Măria-Lor grăiră, tótă vremea; au grăit
 Şi cu mine-aşa că par'că socoteam că sînt acasă:
 Nu-s fuduli, cum sînt boerii, să te ţie inlemnit,
 Să te simţi strein la dînşii, ne-la locul têu la masă.

Cinste mare îmi făcură, mare fine, zêu așa...
 Dar pe urmă, cu caféua în odaea Arăbescă!
 Dar apoi, că la Regina,—unde stă Măria-Sa,—
 M'au poftit, să ved încalte tótă Casa Lor domnescă!

Şi-am văduţ odae'n care al Măriei-Sale gând
 Ţese'n linişte podóba scrierilor minunate,
 Şi pe urmă alt'a 'n care sufletu-î înalt şi blând
 Implinesce cu cititul dulcea Sa singurătate.

Am văduţ şi alta'n care mâna Sa adese ori
 Zugrăvesce,—că şi asta, veđi, Măria-Sa o scie;
 Am văduţ şi ceea'n care Meşter', bunî-îndemnătorî,
 Cântă cântecele lumei cu'nfocată măestrie.

*

Fost'au césuri pentru mine, de credeam că pe pămînt
 Nu-mi mai este nici fiinţa şi nici mintea, rânduite...
 Iacă, fine, ce-î Palatul, *Suveranî* cine sînt:
 Ei sînt viaţa şi mărirea Ţării nóstre norocite.

Ţărănimea nóstră afle că aceşti stăpânitorî
 Pórtă grija ei adâncă şi că ochii Lor veghiază
 Ca strejarî, la loc de cinste, plini de dor, ocrotitorî,
 Pentru sórta Ţărei nóstre cu lumina Lor veghiază,

Crédă'n *Rege* şi *Regină* némul nostru Românesc,
 Şi'n *Familia Regală* preursită să urmeze
 Pildele de ađi, de mâine, şi trecul strămoşesc!
 Di, măi fine, «Să trăiască!» Sînt firî mari, sînt firî viteze!

N. Rădulescu-Niger.

Legea din bătrâni.

uvîntul nostru «legea din bătrâni» cuprinde totă mulțimea aceea de lucruri cari deosebesc pe-un popor de altul și-l fac să fie așa cum este și nu alt-fel. Cuvîntul e frumos, căci într'adevăr *lege* sfîntă este tot ceea-ce ajută la unitatea și trăinicia unui neam. Alte popóre au alte cuvinte pentru acest lucru, numai noi Români ne-am obișnuit să-î țicem *lege*.

Cel dîntăiu lucru pe care îl cuprinde legea din bătrâni este religia nĂmului. RomĂni sînt de religia creștină ortodoxă, și din partea asta ar fi de-o lege cu Rușii, cu Grecii, cu Sîrbi și cu Bulgarii. Dar nu sînt. Putem țice cĂ avem o religie cu ei, dar nu sîntem de-o lege. Religia creștină e dată de însuși Dumnețu, dar numai în temeliile ei; de-aici încolo și-au făcut-o ómeni, după felul lor de-a fi, după trebuințele feluritelor locuri, după obiceiurile pĂmîntului. Fie-care neam are alte tradiții religioșe, alte porniri sufletesci, și tóte astea influențĂză religia. Și așa deși religia cu al sĂu cult este una în temeliile ei la tóte popórele creștine, ea e totuși fórt deosebită la creștini din Apus și la cei din RĂsarit, și-apoi e deosebită chiar și la aceștia după locuri și nĂmuri. Biserica romĂnescă n-a fost nici o dată și nu este biserică rusĂscă orĂ grecĂscă, ci curat *biserica legii romĂnesci* și sĂ dea Dumnețu așa sĂ rĂmĂie cĂt o fi pĂmîntul. Róge-l fie-care neam pe Dumnețu în limba pe care-o are, noi îl rugĂm în limba romĂnescă pentru-cĂ ne-a ascultat și ne ascultă.

În legea din bătrâni e cuprinsă apoi *firea* și *obiceiurile* unui popor. Firea popórelor e felurită după vița lor, după sĂnge: aici se potrivește vorba cĂ tóte merg după neam. Așa din fire, e: Spaniolul sumeț, Italianul iute și aprins, Francesul vesel și

ușuratec, Germanul posac și serios, Englezul închis și lacom, Rusul fățarnic și rîvnitor la ale altora. Iar noi, în felul acesta, sîntem de-o lege cu Francezii, cu Italianii, și Spaniolii, căci sîntem de o viță și de-un sînge, de aceea îi numim frați ai noștri. Și ne și potrivim, într'adevăr, în nespus de multe lucruri cu acești frați ai noștri, cu tóte că sîntem depărtați unii de alții, în lucruri în cari ne deosebim de popóarele vecine cu totul și tot.

Iar obiceiurile orî le moștenesc némurile de la părinți, orî le-învață. Felul cum te îmbraci, cum și ce mănânci, ce cîntece ai, ce jocuri, ce datini, ce obiceiuri ai la nunți, la înmormîntări și la praznice, cum și la ce te tae capul să faci: tóte aceste sînt obiceiuri. Și ele merg după neam, și de aceea pe-ale nóstre le găsim cu sutele și cu miile la popóarele de-un neam cu noi, la Italiani și la Spaniolii și la Francezii, căci le-am învățat de la aceeași părinți. Obiceiurile acestea însă se schimbă după locuri și vremuri. Peste noi au trecut alte vremuri, și tóte grele—ba năvăliri de barbari, ba stăpînire turcésă—iar peste frații noștri altele, de aceea multe obiceiuri nu le avem la fel. Felul pămîntului țerii și vremurile pot să schimbe pînă și firea unui popor. Englezii au fost un neam lenes și bețiv, dar avînd o țară săracă, muntósă, și-au schimbat firea, ca nu să piară de fóme, și au a-lergat la industrie, iar astă-dî e neam muncitor și econom. Erau plugari de felul lor, dar neavînd ce ară, și-au schimbat obiceiurile după felul țerii: a-veau marea de tóte părțile și s'au apucat de negoț pe apă, așa că astă-dî stăpînesc mările pămîntului. Alt-fel e cu Italianii, și ei sînt înconjurați de tóte părțile de mare și-ar puté să pórte negoț pe apă, dar nu i-a tăiat capul nici odată să-l pórte. De-o parte n'au fire de negustor—cum n-o avem nici noi și nici unii dintre frații noștri—de alta nu i-a silit nevoia, căci au mult pămînt roditor și au rămas plugari. Și iarăși: năravul din fire n'are lecuire. Prin câte țeri și printre câte némuri și de cât amar de vreme trăesc Ovreii și se țin așa cum

sînt și nu-și schimbă nici firea, nici obiceiul. Ovreilor nu li se pôte spune proverbul că lupul își schimbă părul dar năravul nu. Ovreii nu și-au schimbat nici părul nici năravul, de când îi scie lumea, și lupi au fost, lupi au rămas.

Dar «legea din bătrîni» cuprinde în sine un lucru cu mult mai mare de cât tôte acestea: *limba*. Ea, mai ales deosibesce pe-un popor de altul. Nu pot fi mai multe popóre cu aceeași limbă, căci aceeași limbă însemnăză acelaș popor; și nici acelaș popor nu pôte vorbi mai multe limbi, căci ar încetă de-a fi unul singur. În Elveția, într'un singur stat, poporul vorbesce, ce e dreptul, trei limbi, nemțește, franțuzește și italienește, dar e un singur popor ca stat, ca organizație, dar nu un popor ca neam. Italienii rămân tot cu obiceiurile, cu firea și cu religia lor, ca și Germanii și Francezii cu ale lor, și tot la matcă trag ei fie-care.

Limba e cea mai puternică legătură a unui neam. Ea e sufletul némului, e firea și ființa lui. Aceleași vorbe nasc în noi aceeași gânduri. Iar toți câți au aceeași gânduri—ori și cum se numesc ele: aspirațiunii naționale, idealuri, năzuințe—merg pe aceeași cărare, biruesc aceeași pîdică și au aceiași dușmani: ei fac un neam, unul și nedespărțit. Religia pôte să fie felurită la același neam: Germanii și Francezii sînt și catolici și protestanți și sînt némuri puternice, Ungurii sînt neam vrednic de mirare, când te uiți numai la puterea némului lor, și sînt și ei catolici și calvinii și mai știu eu cum. Noi Români ne ținem de două biserici, cei mulți de-a Răsăritului, cei puțini de-a Apusului, dar limba ni-e una, năzuințele și obiceiurile aceeași și sîntem un neam. Limba e, la urma urmelor, legea din bătrîni a unui neam, căci prin ea trăesce némul. Religia și limba se sprijinesc una pe alta: religia trăesce prin limbă — căci vai de némul care e silit să se închine într'o limbă pe care n-o pricepe—iar limba trăesce prin religie, căci dacă ar și începe limba unui neam să piară, câtă vreme va trăi în biserică și în cărțile ei, ea nu pôte să se stingă. Asta o scim noi, Români mai bine. . .

G. Coșbuc.

Puterea de încolțire a semințelor.

Semințele își păstrează puterea lor de încolțire mai multă sau mai puțină vreme. Acesta atârnă atât de chipul lor de a fi, cât și de meșteșugul păstrării lor.

Sînt unele, ca de pildă semințele de lobodă, păstârnac, mestécăm, cari nu mai încolțesc, sau încolțesc foarte greu, îndată ce au trecut de un an. Din potrivă, altele, ca cele de varză, rapiță, nap sau cele de pepene, dovlec, castrevete, cari încolțesc foarte bine în al cincilea sau chiar în al șeselea an, când au fost bine păstrate.

Umede și o căldură care trece de 33 — 35 grade centigrade, sînt foarte dăunătoare semințelor. Iată pentru ce e folositor ca semințele să fie păstrate în locuri nici prea răcoroase, nici prea umede, nici prea uscate, nici prea calde.

Felurite semințe, ca cele de varză, rapiță, sînt adesea atinse de molii, când au trecut de doi sau de trei ani. Atari semințe nu încolțesc tot-d'a-una cu înlesnire. De aceea e bine să le vedem din când în când și să le dăm la ciur sau la împlăcit. Semințele de mazăre, de linte, de bob, etc., nu încolțesc tot-d'a-una când sînt atinse înăuntru de gânganii. Din nenorocire agricultorul nu pôte face nimic, ca să împiedece arătarea lor în aceste semințe.

Aerul și lumina vatămă de asemenea puterea încolțitoare a semințelor cu înveliș subțire. De aceea e bine să le păstrăm în saci închiși, așezați în locuri foarte sănătoase și ferite de umedă.

Un mare număr de semințe păstrează neconținut colórea lor, dar sînt altele care si-o schimbă întru cât-vă. Invechite se fac mai închise, și culórea li se șterge. De pildă sînt semințele de lucernă, de trifoiuri, etc. Culórea întunecată, a acestor semințe arată bine că ele au doi sau trei ani de vechime sau că au fost rău păstrate.

În lista ce va urma mă voi mărgini să arăt întru cât-vă cea mai mare vîrstă, pînă când agricultorul pôte fi sigur că semințele încolțesc în mod mulțumitor. Nu trebuie însă să uite că acestea trebuiesc potrivit recoltate și păstrate:

Sfecla	2 ani	Inul	3 ani
Morcoviil	2 »	Cânepa	2 »
Păstârnacul	1 »	Rapița	3 »
Napul galben	3 »	Naveta	3 »
Varza	3 »	Cicórea de cafea.	2 »
Dovlécul	4 »	Muștarul negru	3 »
Lucerna	2 »	Grâu	2 »
Tritoiurile.	2 »	Secara	2 »
Ovăsciorul	2 »	Orzul	2 »
Inustrul	1 »	Porumbul	2 »
Măzărichea	2 »	Hrișca	2 »
Mazărea	2 »	Meiul	2 »
Lintea	2 »	Bobul	2 »
Bobul mic	2 »	Fasolea	3 »
Mustarul alb	3 »		

Să nu se uite că, atunci când se sémcă semințe de cereale cari au doi ani, e foarte folositor să le sémăm mai des de cât de obicei.

Trebuie să ne ferim de semințele de grâu ori porumb, atinse de gărgărițe, sau de vre-o stricăciune (alucite).

Tr.

VACCINAREA

— Bună ziua, vecine, ce-ai mai visat adî-noapte, de ești așa de supărat?

— Ce să visez? Ia, mi-a făcut dîle fripte, un gulerat de ceia.

— Ce gulerat?

— Ce gulerat? Ia mă pomenesc des-de-diminetă cu vaccinatorul cela, cum focul îi dice, care cică venise să-mi hultuiască copilul.

Auđi colo, un plodan de 4 ani și să mi-l taie la mână, d'apoî lasă, că i-am spus eu câte-vă, de nu sciă pe unde să iasă.

— Și de-aia ești supărat?

— Păi, veđi bine... n'am dreptul să mă supăr! De ce să-mi chinuiască el copilul, că Dumneđu sciă cum l-am crescut, ș'apoî numai pe el îl am.

— Ei, dacă ți-i vorba așa, apoî bine-ai făcut că te-ai supărat și l-ai luat la trei parale.

— Dapoi las c'o ține el minte pîn'o intra în il pămînt, ce i-am făcut eu.

— Bine i-ai făcut. Ce are el cu copilul d-tale? Ce, el l-a făcut? El l-a crescut?

— Păi, firesce c'așà e.

— Ce are el cu copilul d-tale? Póte să zacă de vërsat, póte să móră, ce-l privesce?

— Ba să mă ferescă Dumneđu de-așà cevà.

— Ba n'are să te ferescă de loc.

— Ba să nu te ferescă pe d-ta că ai o spuză de copii, dacà ț-i vorba de-așà.

— Staî, vecine, nu te supërà, nu plecà. Ascultà:

Tu scii că umblă vërsatul prin sat, și pe ai mei o să-i ferescă sfîntulețul de vërsat, măcar că am 7. Da, da, pentru că copiii mei sînt vaccinați, pe când al d-tale, nu.

— Àra!

— Àra, ne Àra, așa-i vecine. Ascultă: copiii, care sînt vaccinați nu zac de vërsat, nu mai rămân sluți pentru totă viața. Iată de ce-ți spuneam eu că deși am 7 copii, totuși nici unul n'o să-mi zacă de vërsat.

— Măi vecine, tu mă puî pe gânduri cu vorbele tale. Ia fă-mă și pe mine să înțeleg minunea asta cu hultuitul.

— Îmi pare bine, vecine, că te-am îmblândit. Ascultă: Nu tocmai de multă vreme s'a găsit lécul așa în contra vërsatului. Profesorul ne spuneà, mi-aduc aminte, că un doctor străin...

— O fi fost un Némț?

— Nu Némț, ci Englez, aveà...

— Englez?

— Da, da. Doctorul așa aveà o vacă bolnavă de vërsat.

— Par-că și oile se înbolnăvesc de vërsat?

— Da și oile. Intr'o di servitórea doctorului, tăindu-se la un deget, nu s'a legat, ci s'a dus de-a mulș vaca. O bēsică de pe uger spărgēndu-se în timpul mulșului, puroiul a intrat în tăetura de la deget.

— Eî?

— Ei. Servitorea și-a căutat de trebă. După câte-vă dădile, vedu la deget, pe locul tăeturei, o bēșică unflată, cu mijlocul în jos și marginile ridicate. Ea s'a arătat stăpânului-sēu, doctorului, care cum vedu bēșica o și cunoscū că e de vērsat. Servitorea spuse doctorului că pe ugerul vacēi sînt o mulțime de bube de astea, și. . .

— Da cum ciōrele, vecine, că-ți luaiū vorba din gură, cum ciōrele nu s'aū înbolnăvit copiii doctorului de vērsat din lapte, că biată mama spunea că se ia.

— Aī dreptate, se ia, cānd îi mănca laptele nefiert; însă dacā-l fierbī pînă dă în clocote, poți să mănāncī fāră grijă.

— Așā făcēā doftorul Englez?

— Vedī bine c'așā. . . Și cum spuneam, după alte câte-vă dădile servitorea s'a făcut bine. Ea fu trimisă să îngrijescā de nisce bolnavi de vērsat, căci tocmai atunci umblā vērsatul pe-acolo.

— Ei și? . .

— Mare-ī fu mirarea doctorului, cānd vedu că servitorea lui care nu zăcuse nicī odată de vērsat, acum nu se înbolnăvesce.

— Care să fi fost pricina?

— Ascultă. Doctorul își dādū cu socotēla că pōte nu se înbolnăvesce fiind-că a avut bēșicuța ceea de vērsat la deget. Pōte, a dīs doctorul, că servitorea o fi zăcut odată de vērsat, căci tu scii vecine, că de cel ce a zăcut odată, nu se mai lipesce molima vērsatului.

— Asta-ī chiar adevērat, vecine.

— Doctorul, ca să se încredințeze pe deplin, cum stău lucrurile, a sgîriat ușor, pînă a dat sângele, brațul copilului sēu și. . .

— Sārăcan de mine, Dōmne, la māna copilului lui?

— Chiar așā, și să scii că numai un copil aveā.

— Vai de Turcī!?

— Vai, ne vai, asta-ī. Și pe sgāriiturile ceea a pus puroiū de la vaca bolnavă. . .

— Ce spui vecine? I-a pus puroiū ca să zacă de vërsat? Mă Inglez afurisit; di-î liftă și lasă-l.

— Ha, ha, ha, ascultă vecine. După câte-vă țile, la brațul copilului se făcū o bëșică de vërsat...

— Numai una?

— Numai. După alte câte-vă țile, s'a vindecat buba, și cōja a cădūt.

— Și pe urmă?

— Pe urmă, doctorul a luat pe băiat și a vizitat bolnavi de vërsat. Mare-î fu mirarea, dar mai mare bucuria doctorului când vëdū că copilul sēu nu se îmbolnăvesce de vërsat deși nu zăcuse nici odată.

— Auți, colo vorbă. Dar ce vreai să-î pară rēu că nu se bolnăvesce! Dōr numai unul spui c'avea.

— Ai dreptate vecine. Veți el se bucură acum că descoperise lécul în contra vërsatului.

— Minunea lui Dumneđeu, vecine, dar Dōmne iartă-mē, eū tot nu prea înțeleg, de ce nu se bolnăvesc cei hultuiți?

— Ai să înțelegi acum. Când se sgârie brațul pînă dă sângele și i se pune acolo puroiū, saū vacină, cum îi mai țice, vaccinul intră în sânge. Sângele atunci caută să se apere de vërsat și se pregătesce de luptă. Inșă, fiind-că puroiul e puțin, vërsatul n'are putere, și face o singură bëșică la braț în locul sgârieturilor, acolo unde s'a pus altoiul. Sângele a învins deci și s'a întărit pentru luptă. Când vine vërsatul, sângele e întărit și vërsatul nu mai are nici o putere.

Ei?

— Ei. Copilul dacā are o bubuliță de vërsat, e ca și când a zăcut de-abinele, și... scapă.

— Va să țică, copilul altoit, e ca și un om care a zăcut de vërsat?

— Tocmai pe tocmai, numai că după 7 ani, trebuie să fie din nou altoit, că de nu, iar se îmbolnăvesce.

— Ei, Dōmne sfinte, atunci să altoesc și eū copilul?

— Nicī să nu mai aștepti.

— Dar, o mai vrea, acum vaccinatorul, cela?

— Cum să nu. Du-te chiar acum, alminteri te dă și în judecată, după cele ce i-ai făcut.

— În judecată?

— Da, în judecată.

— Și de ce mă rog?

— De ce! Pentru-că nu l-ai lăsat să-ți vaccineze copilul.

— Mă duc, atunci, nici nu mai stați.

Bogdaproste că m'ai luminat! Acum ved eu că nu degéba învață cine-vă la școlă, eu de, tot prost am rămas.

Buna ziua vecine.

— Bună ziua vecine.

I. Barbu.

SOCIETĂȚILE COOPERATIVE

Societățile cooperative, a căror tendință este să suprimă pe intermediarii fără scrupul și doritori de a câștiga cât de mult în timp cât de scurt, întrebuițând ori-ce mijlăce, luând un mare avânt la noi în țară în ultimii 10 ani, socotim că facem un serviciu numeroșilor abonați ai modestei dar valoroșei reviste «Albina,» arătând care este scopul ce urmăresc societățile de asemenea natură, în cari ilustrul economist și profesor francez Charles Gide vede viitorul omenirii, inchipuindu-și omenirea viitoare compusă dintr'o mulțime de societăți cooperative.

Caracterul distinctiv al societăților cooperative este, că cine-vă pôte intra când va puté și să se retragă când va voi din asemenea societăți, adică variabilitatea în persoane și în capitaluri. Din cauza acestui caracter distinctiv societățile cooperative au fost numite în Franța «Societăți cu capitaluri variabile,» iar în Germania «Societăți cu personal variabil.»

Scopul ce urmăresc asemenea societăți este :

1. A procură membrilor cele necesare pentru trai, adică alimente de prima necesitate, ca pâine, carne, lapte, articole de băcănie, etc., cu un preț cât de mic și de calitate bună. Asemenea societăți poartă numele de «Societăți cooperative de consumațiune» în acest caz.

2. A se asocia mai mulți lucrători pentru ca în socotela și cu rizicul lor, cumpărând mașinile și materiile prime necesare, să se însărcineze cu confecționarea diferitelor obiecte.

În acest cas, asemenea societăți poartă numele de «Societăți cooperativе de producțiune.»

3. A se procura membrilor capitalurile de cari au trebuință cu un procent cât de mic, precum și de a înlesni lucrătorilor creațiunea capitalurilor prin facere de economii. În acest cas asemenea societăți poartă numele de «Soc. cooperative de credit mutual și economie» sau «Bănci populare.»

Afară de acestea, societățile cooperative mai pot avea de scop: *a)* prepararea zilnică de alimente substanțiale cu prețuri cât de mici; *b)* cumpărarea materiilor prime necesare micilor producători; *c)* de a închiria un magazin, unde fiecare membru să expue spre vânzare obiectele lucrute de el; *d)* cumpărare de mașini pentru uzul comun al asociațiilor, etc.

Societățile cooperative de consumațiune.

Acest fel de societăți cooperative au progresat într'un mod uimitor de repede și s'au răspândit mai în toate țările civilizate, pentru că, după cum am arătat mai sus, ele prezintă marele avantaj, pentru săraci mai cu seamă, de a se pute procura membrilor mărfuri pe prețuri cât de reduse și în acelaș timp de calitate bună, nefalșificate.

Anglia, este țara unde au luat naștere primele societăți cooperative de consumațiune. Așa, pe la anul 1844, nisce sârmani lucrători țesători, în număr de 28, din orașul Rochedale, aproape de Manchester, comitatul Lancastre, au pus bazele unei societăți cooperative cu scopul ca societatea să se aprovizioneze cu cantități mai mari de alimente de prima necesitate pe cari să le vîndă membrilor cu un minim câștig, din care o parte era destinată pentru educațiunea asociațiilor.

Cu un număr așa de restrâns de membri și cu un capital de-abia 700 lei, la începutul existenței sale, societatea de la Rochedale, numită a celor 7 pionieri, a progresat într'un mod uimitor, aproape de necredut. Așa, în 1854 numărul membrilor se urcă la suma de 900, iar capitalul la aproape 100.000 lei; în 1864 numărul membrilor se urcă la 4864; în 1874 la 7630; în 1878 la aproape 10.000; în 1891 la 11.647; iar capitalul la aproape 8.000.000 lei.

Exemplul dat cu atâta succes de societățile cooperative de consumațiune înființate în Anglia, a fost urmat și de țările de pe continentul european. Așa, în Germania, Franța, Belgia, Elveția, etc., s'au înființat societăți cooperative de asemenea natură cari au ajuns la o dezvoltare uriașă, având un număr colosal de membri și capitaluri de milioane.

(Sfârșitul în No. viitor).

Dimitrie Artăreanu.

Avocat.

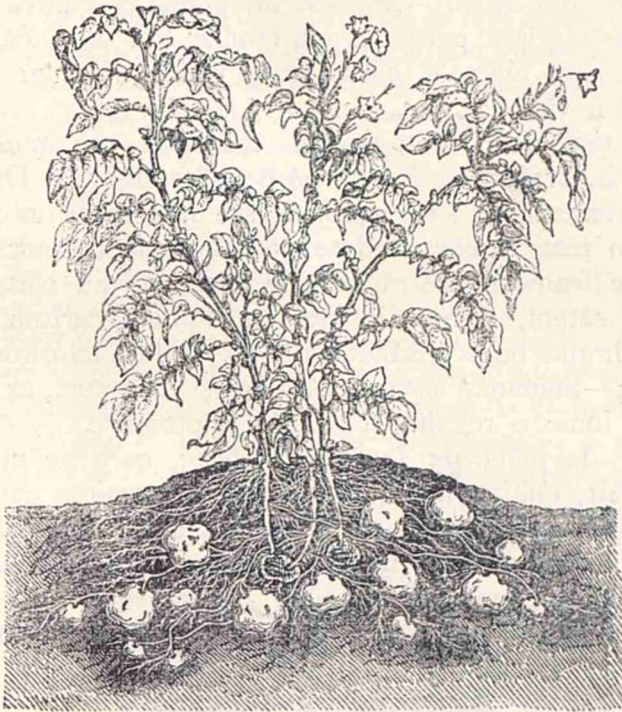
Veți fi mulțumit de viață, dacă veți ști s'o întrebuiți bine și înțelepțesce.

Cultivați Cartoful.

Cultura cartofului a început să fie și la noi prețuită de către populația rurală.

Săténul trebuie să se încredințese că cartoful este de mare preț pentru hrana familiei sale.

Până să se facă prânzul, care întirzie dimineța pînă la 10 ore, cartoful va fi fiert pînă la ora 7, tot la focul cu care se pregătesce prânzul. La această oră, are nevoie de o mică

Cartoful.

gustare familia săténului și mai ales copiii, cari trebuie să plece la pășune, unul cu vacile, altul cu oile, altul cu ră-mătorii.

Cartoful fert n'are nevoie a fi însoțit și de o legumă, se pôte mânca singur și ast-fel potolesce fόμεa pînă la prânz.

Cartoful se pôte găti în diferite feluri, mai ales cu untură

de rămător, pe care tot săténul o are; se pôte găti și cu carne, când este și costă mai estim de cât orî-ce alt zarzavat.

Săténul care are pămînt în dosul casei, pôte să semene două-deci cuiburi cu cartofi, fără să simtă, de ore-ce femeia saŭ chiar copiii lui pot cu înlesnire face lucrările ușore ce cere cartoful. Dintr'un cuib, pot eși fôrte mulți cartofi, dacã sînt munciți bine. Dar când săténul ar cultivã un sfert saŭ o jumătate de pogon? Ar avé mai mult folos de cât de orî-ce altã semănăturã.

Cartoful fiind un nutriment bun atit pentru ómeni cât și pentru vite, folósele culturei lui sînt fãrã preț.

Țãraniî din Austro-Ungaria, nu numai cã cultivã cartoful cu mare îngrijire pentru hrana familiei lor, dar încã hrănesc și parte din animale cum: boii, vacile și chiar oile; iar prisosul il vînd.

Pînã mai acum câți-vã ani, România erã inundatã de cartofi de Brașov și din alte părți; ađi, mulțumitã Domnului, cultura cartofului a luat și la noi o mai mare întindere și mai prin tóte luncile aședate pe marginile deselor ape, ce șerpuesc frumósa nóstrã țarã, se ved cultivãți cartofi.

Iubiți săteni, urmați înainte cu cultura cartofului, care este o hranã bunã și sãnãtósã și tot-d'odatã folositóre pentru speculã;—Semãnați cartofi vãrãteci și tomnatici, ca sã aveți în luna Iunie o recoltã și alta în Septembrie.

Luati de pildã pe țãranul Austriac, care pe un pogon de pãmînt, cultivã mai multe feluri de semințe cum: grãu, secarã, porumb, steclã, cartofi ba și chiar trifoiu. El cãștigã de pe un pogon bine muncit, mai mult de cât cãștigați voi de pe 10 pogóne rêu muncite.

C. Fussea.

Desghețarea Fructelor.

Fructele și legumele înghețate nu trebuie desghețate prea repede. Spre a-le aduce în starea de mai nainte, fãrã sã-și piardã din calitatea lor, turnãm într'un vas, apã rece, cu 2 pumni de sare; dupã topirea acesteia, punem fructele, cari vor reveni în starea de mai nainte.

Ouële înghețate se pot desgheța tot în acest fel.

NUNTA LUI VLAD

Satul Gorneiū e în mare sĕrbătore și bucurie. E nunta vrednicului flăcău Vlad cu harnica și frumoșa fată Livia.

Deși copiii sĕraci, cu tôte acestea întrĕga obște a locuitorilor satului — de la primar pînă la văcar — a rĕspuns, în semn de iubire și admirație pentru tineri, la tradiționala invitație a «vornicelului».

Tôtă casa și curtea lui Vlad e plină de lume și de veselie.

Cei șĕpte lăutari ostenesec mereu cĕntĕnd neconținut la «horii» și «brăie», pe cĕnd voiniciii jucători nu se mai satură de «bătaia talpei la pămînt», lărgind mereu hora mai mare chiar de cĕt curtea... Nu-ți vine să-te mai deslipesci de acĕstă veselă adunare românĕscă, de plăcutele lor cĕntece populare și de fermecătorul port național... te simți mîndru, fără să vrei, că ești român!

Femeile mai în vîrstă stău pĕlcuiri, pĕlcuiri, pe iarbă vorbind de-ale gospodăriei și de-ale creșterii copiilor, iar bărbații lor, pe lăviți întinse, cu «cinstita» ploseă dinainte, chefuesc cu liniște vorbind mereu despre cinste și hărnicie. Fie-care petrece cu cumpătare, cu cumînție și în frățĕscă dragoste.

În mijlocul horei, toți copiii au format și ei una întocmai, căci o sciū acĕsta de la școlă; jocă viitorii flăcăi voioși și cumînți, pe cĕnd mamele lor, privind-i, le dă lacrimile de bucurie.

Tôtă viața satului e acum aici, ne aușindu-se pe la casele sĕtenilor de cĕt lătratul cĕinilor, stărnii de vuetul nunții. A ținut jocul și veselia, afară, pînă sĕra în amurg, cĕnd flăcăii și fetele, bĕtrĕnii neputincioși și copiii s'au retras pe la casele lor ducĕnd cu ei cele mai plăcute amintiri.

N'au rĕmas, acum, în casa mirelui de cĕt bărbații cu femeile lor, cari au început alt-fel de chef și veselie. Bieții lăutari au răgușit cĕntînd pe «Frunză-verde», iar în casă, s'au luat de pe jos mai multe vîrste de lut.

Mai târziu s'au așĕdat cu toții la «masa cea mare», curată, îndestulată și bine pregătită. După ce preotul satului bine-cuvîntĕză masa, ospĕțul începe. Mĕnĕncă cu poftă mesenii, căci e târziu și i-au flĕmĕndit jocul, însă de vorbă și de glumă nu se mai satură.

Venind rîndul «ridicării paharelor», unii ridică pentru miri, urĕndu-le Noroc și fericire, alții pentru nași și socrii, lăudĕndu-i pentru fapta bună ce-au săvîrșit, alții ridică paharul pentru preot, fiind-că lucrĕză spre întărire credinței adevĕrate, altul pentru învĕtător, fiind-că dă învĕtături bune și folositoare, în sfir-

șit alții pentru primar, fiind-că îngrijese ca un părinte de interesele comunei.

La sfârșitul mesei, primarul satului ridică în sănătatea tuturilor sătenilor săi, spunând că se simte mândru și fericit de a fi capul unui sat muncitor, ciustit și supus legilor.

Aprópe de ziua și-au luat cu toții rămas bun de la cei de gasdă, dând cu toții sfaturi de căsnicie tinerilor, precum și diferite ajutoare, fie în bani, fie în diferite lucruri folositoare gospodăriei.

Și ast-fel s'a sfârșit frumoșa nuntă a lui Vlad, despre care a mers vestea în multe părți, iar ómenii din acel sat, vorbeiau de ea ca de cea mai fericită și din viața lor.

N. I. Gâdeiu.

Inv.ț.-Roman.

Cronica Agricolă și Economică.

Sutem să dicem că sîntem în plină primăvară, deși unora le pare că căldura a sosit prea de timpuriu, nu pentru vegetațiunea semănăturilor din toamnă, ci mai mult pentru dezvoltarea și îmbobocirea pomilor roditori.

După o iarnă plăcută, umedă și nu tocmai friguroasă și îndelungată, sosese primăvara cu o căldura mai plăcută. Scim că iarna a început de la 20 Decembre 1900 și s'a sfârșit cu totul, pe la 20 Ianuare 1901, spre a reîncepe din nou pe la 1 Februarie și a se isprăvi cu totul pe la 20 Februarie. O iarnă dulce și umedă, o putem numi, iarna care a durat de la 21 Decembre pînă la 20 Februarie, cu órecare întrerupere, care ne anunță o recoltă bogată la grâu și rapiță, după cantitatea de zăpadă, ce a acoperit mînosul nostru pămînt.

Dar iarna a trecut și primăvara a sosit cu bogata ei vegetațiune, și cu bogatele ei semănături de orz, ovės, plante de nutreț, ca sfecla, mazărichea, trifoiul, lucerna, sfecla de zahăr, și alte plante ca cartoful, bobul și mazărea, cânepa și inul, care tóte aceste plante pot să fie semenate pînă la sfârșitul acestei luni, dacă se póte. Căci cu cât se vor semena plantele arătate mai sus, mai de timpuriu, cu atât vor produce mai mult. Lăsând pentru luna lui Aprilie numai semănatul porumbului și a fasolei, ca plante mai simțitoare la frig.

Tot în bune condițiuni se vor puté face și sădirile de pomii roditori și de vie, rămase nefăcute din timpul toamnei. Tăierea pomilor roditori, și a viei trebuie grăbită; căci din cauza căldurei, seva a început dejă să circule. Cu tăierea pomilor să nu se uite a se culege și omișile, daca ele nu s'a cules în

luna Februarie. La culesul cuiburilor de omiđi să se bage bine de sémă cuiburile fluturilor de nópte cari își aședă cuiburile lor sub formă de inel, pe ramurile cele tinere ale mărului și părului etc.

Grădinele de legumí trebuesc curățite de buruenile uscate și bine săpate.

În grădinile de legumí este tocmai timpul potrivit pentru seménatul mazerei, bobului, cepei, usturoiului, și plantele rădăcinóse, ca morcovul, pătrunjelul, păstărnacul, etc.

Răsadnița, este tocmai timpul pentru facerea ei, în care se vor seménă plantele mai simțitoare la frig și acelea care cer să fie răsădite pentru a puté da o bună producțiune: ca varza, gulia, conopida, patlagelele, etc.

De acea sătenii noștri se găsesc actualmente întrun timp când, mai nimic nu trebuie să le scape din vedere, fără a fi întrebuițat în folosul lor și al familiei lor, atât la câmp cât și în grădina de lângă casă. Deci, cu începutul lunei lui Martie, plugul, grapa, casmauă și sapa, vor scăpă de rugina ce a primit'o în timpul șederei acestor instrumente, adăpostite sub șopron sau pe-afară acoperite cu paie.

Un lucru nu trebuie să uite, atât agricultorii mici cât și cei mari, de a-și grăpă locurile seménate cu grâu, în această lună, când vor vedé că pămîntul seménat, bătătorit de multă zăpadă, ca și de ploile îndelungate, va prinde o posghiță pe d'asupra. Această posghiță împiedică vegetațiunea, din cauză că aerul nu póte străbate în destul la fragetele rădăcinii, ca și căldura.

Odată această posghiță tare fărămată de grapă, vegetațiunea va deveni mai activă. Grăpatul se face mai la suprafață sau mai adînc, după cum și seménătura va fi mai potrivită, sau mai désă. La rapiță, locurile góle este bine a le seménă cu rapiță de primăvară, spre a face ca producțiunea să fie mai mare.

Nu trebuesc uitate nici liveđile naturale și artificiale, de a fi grăpate în această lună, de óre-ce numai prin grăpat să pot stărpi muschií crescuți pe suprafața pămîntului care împiedică înfrățirea ierbeii la suprafață și cu modul acesta se împuținéză producțiunea finului.

Nu trebuie să ne facem socotéla, că de abia am intrat în primăvară și că mai este timp pentru seménatul cutărei plante, de óre-ce nu se scie ce póte aduce ziua de mâine. Se póte fórte bine ca să începă ploii abondente, sau timpul să devie secetos, și ast fel seménăturile să fie împiedecate de a se face, și odată întărziat nu ne mai putem așteptă la o bună recoltă. Să ne fie un bun exemplu luna Martie din anul trecut, când se scie că din cauza timpului prea schimbător, care a continuat chiar și în Aprilie, seménăturile de orz și ovéz, s'a întărziat prea mult și ast-fel s'a făcut puține seménături de orz și ovéz. Deci, réul din trecut nu tre-

bue uítat, ci trebuie să ne fie de un bun exemplu, pentru viitor, ca să nu mai dăm din rău în rău ci din bine în bine în folosul producţiunii agricole. Trebuie să economisim un timp bun, în folosul nostru ca buni agricultori, întocmai după cum ar trebui să economisim banul, şi să-l cheltuim, numai pentru strictul trebuincios sănătăţii noastre; iar nu în folosul lucşului, unde se pierde şi nu mai simţim de cât paguba noastră.

Dintre toate plantele, pe care le sémână mai puţin sătenií noştri agricultori sînt: *cartoful* şi *cánepa*, care sînt cu mult mai bânóse de cât grâu. Cánepa este foarte mult căutată de puţinele fabrici de fringhii pe care le avem în ţară, iar cartoful póte servi ca hrană dílnică, pentru om şi animalele lui.

Acestor 2 plante ar trebui date o cultură mai întinsă în íolosul economic al satelor. Dacă séménăturile de tómnă, aú eşit în stare bună din iarnă, nu trebuie să ne măgulim prea mult, de acest lucru, de óre-ce luna Maiú este aceea care decide mai mult asupra producţiunii acestor séménături; iar pe de altă parte să nu întărziem cu séménăturile de primăvară.

V. S. Moga.

O SERBARE ŞCOLARĂ

În sêra de 4 Februarie, în şcôla din comuna Cegani, judeţul Ialomiţa a avut loc o serbare şcolară cu următorul program:

1. Serbarea s'a deschis prin marşul «Deşteptă-te Române,» cântat de elevii şi elevele şcôlei conduşi de d-nii învêţători G. Nicolescu diriginte şi Alexandrina Bechnitz:

2. «Ceí doi ţărani,» piesă teatrală, jucată de elevii şcôlei.

3. «Cantemir şi Prutul,» poezie, recitată de doi elevi.

4. «Cele dece porunci,» piesă teatrală, jucată de elevi.

5. «Ce te legeni codrule,» cântat de elevii şi elevele şcôlei.

6. «Ilenuşa şi Viorica,» recitată de două eleve.

7. «Hora fetelor din asilul Elena Dómna,» jucată de elevele şcôlei, sub conducerea învêţátorei Al. Bechnitz.

8. «Neguţătorii şi ouêle,» piesă teatrală, jucată de elevii şcôlei.

9. «Plângerea ţărei,» poezie recitată de un elev.

10. «Apa trece pietrele rêmân,» poezie, recitată de un elev.

11. «Soldatul român sub Domnul Tepeş,» piesă teatrală, jucată de elevi.

12. «Banul Mărácine,» jucat de elevii şcôlei, sub conducerea d-lui Meltiade Bechnitz.

Cu toate că timpul a fost rău, totuşi serbarea a avut o reuşită desăvîrşită; acêsta se datoresce d-lor G. Nicolescu dirigintele şcôlei, Meltiade Bechnitz şi G. Grigoriu, primar, cari neobosiţi aú lucrat la obţinerea acestui rezultat.

Nu e pe lume de cât o singură robie cinstită:
robia recunoscinţei.

DE LA SATE

D-l Oprea I. Popescu învățător în comuna Drănic, Doljiu, aduce mulțumiri publice d-lui Atanasiu T. Popescu, comerciant în acea comună, pentru că a dăruit școlii un butoiș, din care copiii să bea apă.

In ziua de 29 Ianuarie a. c. s'a celebrat căsătoria civilă a d-lui C. Răuț, șeful culturei de pe domeniul Dobrovăț, cu d-ra M. Nicolau, învățătoare. Cu această ocaziune d-l I. Kalinderu a dăruit tinerilor soți un frumos medalion cu semnele regale.

In ziua de 18 Februarie a. c. s'a înființat în com. Romănesci, Dâmbovița, o societate economică sub numele de „Buna-Vestire“ Societatea are ca președinte pe preotul N. Rădulescu, ca secretar pe d-l I. Dobrescu, iar ca casier pe d-l T. Nițescu.

Omenii de bine, vedând starea de plâns în care ajunsese frații din comuna Bălenii-Serbii din județul Dâmbovița, s'ați gândit la înființarea unei societăți, și ast-fel prin îndemnul și stăruința Preotului sachelar, D. Zlăteanu, parohul comunei, d-l Lazăr Dinescu și câțiva locuitori fruntași, s'ați unit și ați înființat o societate cooperativă economică, cu numirea de UNIREA. Iată în scurt condițiile de înființare: Toți membri ei fondatori să depue un capital de la 100 lei în sus, iar ca taxă de înscriere 5 lei. Cu modul acesta s'a ajuns la numărul de aproape 40 membri fondatori, depunând între 100—500 lei, și peste 30 membri admiși, depunătorii de la 1—100 lei și ca taxă de înscriere 2 lei. S'a strâns în timpul de la 10 Ianuarie, ziua formărcii și pînă la 1 Februarie, un capital social de peste opt mii lei. Din aceștia s'ați plasat pînă în present, pe polițe, girate de o persoană cu sciință de carte pînă la 200 lei, și de două, pînă la 500 lei, peste trei mii lei, cu procent: pentru societari, 12% pe an și 16%, pentru particulari.

Un vizitator.

INFORMAȚIUNI

D-nii C. Dumitrescu-Iași. P. Gârboviceanu și N. Coculescu, au fost numiți membri în consiliul permanent de pe lângă Ministerul Instrucțiunii publice.

Comisiunea examinătoare pentru căpătarea titlului definitiv a Instituturilor și învățătorilor din circumscripția II-a se compune din :

P. Gârboviceanu, președinte, P. Dulfu și T. Georgescu, membri, având ca secretar pe d-l Const. C. Pop.-Tașcă.

Consiliul de administrație al societății economice „Aurora“ din Slobozia, în dorința de a vedea Români cultivând grădini de zarzavat; a votat suma de 5.000 lei, ce se va da cu împrumut la o asociație de cel

mult țece Români, cari se vor obliga să cultive o grădină de zarzavat. Procentele ce se vor plăti la banii împrumutați, sînt fixate la lei 8 la sută pe an.

Amatorii se pot prezenta cu cererile lor la sediul societății, casa «I. N. Belcin,» din Slobozia.

BIBLIOGRAFIE

A apărut cărticica XVII din «Biblioteca populară a Administrațiunii Domeniului Coronei». Acastă bibliotecă este de un mare interes pentru agricultori, pentru că cuprinde o sumă de lucrări populare despre diferitele chestiuni ce privesc ramura acesta de activitate. Vom găsi în ea instrucțiuni despre păduri, despre legume, despre albine, despre arbori, etc.

Ultima cărticică de care vorbirăm are de subiect «Cultura plantelor de nutreț» și se datorește d-lui Dimitrie G. Ionescu, doctor în științele naturale.

Orî-cine s'a interesat cât de puțin de chestiunile agricole, scie rolul cel mare pe care-l au vitele în economia rurală. Un venit mare s'ar aduce țării din creșterea pe o scară întinsă a vitelor. Dar cine țece creșterea de vite, presupune hrănirea lor. Multă vreme la noi vitele se hrăneau numai pe așa numitele livezi naturale; dar pe măsură ce s'a întins cultura grânelor a trebuit să scadă întinderea finețelor naturale. De aci a urmat împuștirea vitelor la săteni.

Ca să se remedieze acest neajuns, s'a recurs la livezile artificiale. Ba se pare că livezile artificiale procură o hrană mai bună, pentru-că aci felul plantelor cultivate este ales, pe când în cazul cel-l-alt creșteau orî-ce burueni la întâmplare și nu toate erau folositoare pentru hrana animalului.

Autorul broșurei de care ne ocupăm a început cu studiul erburilor de finețe, a trecut apoi la plantele prășitoare. În alt capitol studiază amănunțit buruenile de nutreț. După aceste capitole descriptive, în cari fie-care plantă se află pe larg arătată, cu diferitele ei soiuri, cu modul de îngrijire și cu o gravură care îi arată chipul,—urmază cercetări interesante asupra seminței, asupra livezilor permanente, asupra pregătirei finului și alte chestiuni de o mare însemnătate practică.

D-l Eduard Ghica, mare proprietar agricol, a publicat o broșură intitulată: «Avem vite pentru export?»

D-sa studiază o mare chestiune, de o deosebită importanță pentru țară, mai ales în momentele actuale, când totă lumea se gîndesce cum s'ar crea venituri.

Un venit important s'ar pute asigura țării prin creșterea și desfacerea vitelor. Se nasce însă întrebarea: Avem vite pentru export?—În genere, vitele noastre nu întrunesc condițiunile cerute de neguțătorii țărilor în cari se cer multe vite. De aceea nu putem începe cu exportul de carne prăspătă. Trebuie să căutăm a desface în țară vitele ce avem și a fabrică din ele conserve.

De aceea d-l Ghica a răspândit ideea de a se înființa o aseme-

nea fabrică și luptă pentru întemeierea unei societăți cu un capital mare pentru acest scop.

În broșura de care vorbim, d-l Ghica publică în amănunțimi studii despre o asemenea instalațiune, planuri, etc.

E o lucrare plină de interes pentru cei ce se ocupă de ridicarea noastră economică.

MULȚUMIRI

D-l Barbu Costache, învățător com. Popesci-Vasilați, jud. Ilfov, aduce vii mulțumiri d-lor Ion Kalinderu, T. N. Andreescu, T. Ioanițiu și T. Haralambie, cari au dăruit cărți pentru biblioteca școlii, cum și d-lui Emil Miclescu, directorul general al C. F. R. care de 6 ani dă regulat pe fie-care an 50—60 lei, cu care se cumpără cărți necesare copiilor din școlă.

* * *

La apelul făcut de sub-scrisul, s'au grăbit a răspunde următoarele persoane dăruind pentru biblioteca școlii, cărți în număr și valoare ce s'a însemnat în dreptul fie-căruia după cum urmează: d-l I. Bârsan, 4 volume, 10 lei; d-l G. Crăiniceanu, revista «Școla sătenilor»; d-l I. Totan, 4 vol., 1—10; d-l N. Ghinescu, 1 vol., 30 b.; d-l M. Balaban, 2 vol., 1 leu; d-l Moga 3 vol., 90 b. În numele consătenilor, ce se vor folosi citind aceste cărți, aduc mulțumiri numiților d-ni și sper că mulți, buni români, se vor grăbi încă a întregi această bibliotecă.

I. Idiceanu.

Dir. șc. Bodescii-Precistei-Némțu.

* * *

Parohul I. Calapăr și d-l V. Bârsan, primar, din comuna Bodescii-Precistei, jud. Némțu, au bine-voit a da, peste 200 juguri lemne, ca ajutor vădanelor și ămenilor nevoiași din această comună.

Acastă faptă merită a-și găsi imitatori și pe aiurea.

I. Idiceanu.

* * *

D. D. Popescu, dirigintele școlii din comuna Ciumați (Prahova), aduce vii mulțumiri d-lui I. Kalinderu, care — cu prilejul vizitei ce a făcut la 10 Decembrie 1900 — s'a interesat de aprôpe de mersul școlii; a dăruit elevilor mai multe broșuri și a dispus să se facă însemnate reparațiuni localului de școlă.

PUBLI CAȚI UNE

Societatea culturală-economică «Petru Mavrogheni,» Cocioac, cu reședința în cătunul Brătulesci, prin gara Periș, fără alte secțiuni, aduce la cunoscința generală următoarele:

Orî-ce adesiuni, se fac prin cereri în scris, adresate președintelui la sediul societății, și când va fi admis, va primi o carte de membru. Acăsta conform art. 17 și 18 din statute.

Orî-ce cereri sau informațiuni se adresază secretarului, tot la sediul societății, conf. art. 44.

Casierul societății este d-l *Stefan Iorgulescu*, domiciliat în Cocioac, care singur e în drept a face încasări conform art. 43. Orî-ce chitanțe semnate de altă persoană se consideră ca nulă. Suma încredințată în baza unei asemenea chitanțe privesce pe încasator; iar nici de cum pe societate.

D-l dr. *Iacob Rațiu*, președintele societății, e persoana care conform actului social aut. de Trib. Ilfov No. 8 928/900, regulază diferitele afaceri ale societății cu particularii.

Nimeni nu poate comanda lucrări în calculul societății pe credit, de cât președintele sau casierul. În alte cazuri comanda se vor plăti la cerere.

Președintele societății, **Dr. I. Rațiu.**

Secretar general, *Alexandru Timotescu.*

LISTA

Numerilor câștigători a loteriei din Căt. Horlești, Com. Cucuteni, jud. Iași, efectuată la 25 Februarie 1901.

Au eșit următoarele câștiguri principale:

Număr	Franci	Număr	Franci	Număr	Franci	Număr	Franci	Număr	Franci
7149	500	26.280	1.000	28.070	500	39.061	2.000	55.046	1.000

Următoarele au câștigat câte 100 lei fie-care:

11.267	18.904	22.713	24.675	30.110	39.103	45.864	50.676	55.912	57.310
14.014	18.965	22.969	28.851	30.858	45.306	49.618	51.363	56.829	58.664

Următoarele au câștigat câte 50 lei fie-care:

2.324	21.141	26.258	29.531	36.586	44.145	45.825	46.872	54.535	58.917
18.366	25.870	28.129	29.583	42.420	45.473	46.669	47.878	54.810	59.394

Următoarele au câștigat câte 20 lei fie-care:

1.429	6.898	12.341	22.166	25.567	29.659	37.031	44.291	50.588	57.398
1.648	6.906	12.458	22.369	25.693	30.184	37.593	45.206	50.791	57.418
2.415	7.388	13.856	22.713	26.185	30.805	38.403	45.666	52.195	57.552
2.486	8.264	14.290	23.284	26.257	30.928	38.642	46.911	53.136	57.666
4.182	8.373	15.624	23.930	26.662	31.474	39.981	47.116	53.161	57.961
4.638	8.425	16.668	24.175	27.150	33.298	40.860	47.852	54.145	58.464
4.715	9.199	18.046	24.659	27.765	33.474	42.528	48.363	54.749	58.902
5.782	9.591	19.824	24.732	28.415	33.892	42.958	49.362	54.751	58.923
5.819	9.970	20.041	25.208	28.854	36.257	43.039	49.968	55.413	59.016
6.521	11.983	31.164	25.213	29.350	36.400	43.774	50.275	56.219	59.171

A V I S

Primum dîlnic numeroase cereri de abonamente, fără însă să fie însoțite de cost. Rugăm pe iubii noștri abonați să comunice tuturor cunoscuților lor, ce doresc a se abona, că sub nici un cuvînt nu trimetem revista dacă o dată cu cererea nu se trimete și costul abonamentului.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, în Bucuresci, strada Verde No. 7.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române*.—*Vice președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, senator*.—*Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *fost Ministru, profesor Universitar*.—*Secretar*, Const. Bănu, *profesor secundar*.—*Membrii*, I. Dimitrescu Procop., *fost senator și locuitor de Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar, administrator al Casei Școlilor*; Petru Gârboviceanu, *fost deputat, director al Școlii Normale a Societății pentru învățatura poporului român*; Dim. Cecropid, *institutor, președinte al Societății corpului didactic primar*.—*Censori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor, fost revisor școlar*,

Membri înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Mihăilescu Vasile (M-rea Râșca), lei 2; Coculescu M., învățător (Drăganu-Argeș), lei 4; Manoliu N. P., învățător (Drăgănesci, Suc.), lei 1; Bărsănescu Ion G. Pr. (Gigherea, Dolj), lei 1; Popescu M., învățător (Gighera, Dolj), lei 1; Academia Română, (Societate Berlin), lei 100; Chirișescu Petru I., învățător (Scorțaru-V., Br.), lei 1; Sfeteanu George (Trg.-Jiu), lei 16; Afenief George, preot (Horasci-Basarabia), lei 2,65; Costache Radu, învăț. (Popescii-Vas., Ilfov), lei 2; Băgulescu P., învăț. (Gănesci, Cov.), lei 3; Vasiliu Elena, învăț. (Foltesci, Cov.), lei 1; Caraiman Maria, maestră (Foltesci, Cov.), lei 1; Zugravu N., preot (Foltesci, Cov.), lei 1; Brașoveanu Petru C., învăț. (Foltesci, Cov.), lei 2; Teodorescu Șerban, sătean (Foltesci, Cov.), lei 1; Saramet Ștef., sătean (Foltesci, Cov.), lei 1; Munteanu A., sătean (Foltesci, Cov.), lei 1; Codreanu Gr., sătean (Foltesci, Cov.), lei 1; Arghirescu Lucia, învățătoare (Satu-Costea, Cov.), lei 1; Mihăescu Nicu, funcț. (Foltesci, Cov.), lei 2; Toroceanu R., căpitan (Bucuresci), lei 10; Dumitrescu I. M., agricultor (Tichiriș), lei 2; Dubău Anton, preot (Buda-mare, Dolj), lei 1,50; Petra Petrescu Nic., dirigintele filialei «Albina» (Brașov), lei 2; Popescu-Ciocanel Gg., profesor (Caracal), lei 2; Elefterescu Em. dr. profesor (Bucuresci), lei 2; Cosmovici George A., institutor (T.-Neamț), lei 50; Vasiliu Const., instit. (T.-Neamț), lei 2; Ionescu Vasile (T.-Neamț), lei 2; Cosmovici Smaranda G., instit. (Tg.-Neamț), lei 50; Posa Ion, învățător (Tg.-Neamț), lei 1; Banca N., învăț. (Humulești T.-Neamț), lei 1; Crivianu Ilie, învățător (Slătioara, R.-ți), lei 1; Crivianu Marin, învățător (Găneșa, R.-ți), lei 1; Niculescu G., învăț. (Bârsoiu, Argeș), lei 1; Dumitrescu D., învățător (Scheiu, Argeș), lei 1; Ionescu M., învăț. (Stoiceni, Argeș), lei 1; Huiduma M., învăț. (Dobresci, Argeș), lei 1.

(Va urma în No. viitor).

Arbori și Arbuști roditori, floriferi și de umbrire

DE LA

Pepiniera C. C. Datculescu din Slobozia-Galbenu
(jud. R.-Sărat).

30 HECTARE DE CULTURĂ SPECIALĂ

Catalogul împreună cu modul d'a se planta, se trimete la cerere adresată
Magasinului Datculescu 117 Victoriei, București.

PORUMBURI
Ovăsuri albe
" negre
Vaci și tauri
de reproducție.

*

Semințe de cereale selecționate

ȘI

ALTE PRODUSE

DE LA

Ferma lui C. C. DATCULESCU din
Slobozia-Galbenu.

LUZERNA de
Provence
GAZON
Amestec furager
de cosit și
pascut mai mulți
ani.

*

*Expedițiunile se fac franco vagon Gara Făurei pentru Muntenia, iar
prin R.-Sărat pentru Moldova, în saci cu plumbul de garanție al Fermei.
Dacă nu se trimit saci, se pun noii, mușama, cu adaos de 1 leu, cari
devin proprietatea cumpărătorului. Costul se plătește la comandă.*

Cel mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vinde efțin

LA TOATE SEZOANELE

București, Calea Victoriei 27, lângă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95
» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95
» » cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95

Ghete de lack pentru salon cu elas-
tic și șirete, 12,95, 11,95
de lack întregi, 14,95, 13,95

» » facon Klappe, 15,95
» » pentru d-niiofiț, 14,95, 13,95
» » cu nasturi, 15,95, 14,95

» glace vax cu nasturi, 15,95, 14,95
» chevr. cu elastic, 15,95, 14,95, 13,95
» » nasturi, 16,95

Ghete color. simple, 13,95, 12,95
» » beseturi, 14,95, 13,95
» » șirete, 14,95, 13,95, 12,95
» » nasturi, 14,95, 13,95
» » » piele rus, 15,95, 14,95

Pantofi pentru bărbați

De gems, 10,95, 9,95, 8,95
chevreaux american, 9,95
» » franțuzesc, 12,95
» color, 11,95, 10,95, 9,95, 8,95
» piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

De gems, 9,95, 8,95, 7,95
» chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95
» » ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95
» » High-Liffe, 16,95
» color, 12,95, 11,95, 10,95
» » High-Liffe, 15,95, 14,95
» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95
5,95, 4,95.

Ghete pentru băieți, fete și copii

Pentru băieți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95
» fete 6,95, 5,95, 4,95
» copii 5,95, 4,95, 3,95, 2,95

Numai la toate sezoanele se poate găsi în-
călțăminte bună și cu prețuri fabuloase de
efține.

Magazinul la toate Sezoanele lângă Poliția.
București, Calea Victoriei 27, București.

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistei vor avea un scădemint de 5%
din prețurile însemnate, prezentând cuponul.